

Arrest

nr. 266 213 van 24 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 20 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Sudanese/Soedanese nationaliteit en behoort u tot de stam Ja'alín. U bent geboren in Khartoum en deelde in Bahri, samen met uw gezin, hetzelfde wooncomplex met uw zus Sarah en haar echtgenoot als met uw oom M. A.. Als vennoot van uw neef M.A.M.E. (CG X - O.V. X), baatte u een handelszaak uit op de markt van Omdurman. Daarnaast hield u zich op onregelmatige basis bezig met aankoop en verkoop van wagens. Op 1 december 2018 vernielde een brand de markt van Omdurman en jullie handelszaak. Twee dagen na de brand werd u gebeld door jullie leverancier A., zoon van jullie voormalige leverancier M.H.A., met de vraag hoe jullie zijn vergoeding zouden regelen.

Jullie voorstel om de zaken samen met jullie te bespreken sloeg hij af. Tussen 3 en 10 december 2018 belde hij jullie meermaals op om vaart te zetten achter jullie betaling. Op 10 december 2018 werd zijn toon dreigender en op 12 december 2018 stelde hij uw neef M.A.M.E. en u voor een familiewoning aan hem over te maken. Jullie weigerden in te gaan op zijn eis. Hij bleef jullie hierna telefonisch lastigvallen, jullie familie bedreigen en weigerde een som geld die jullie hem alvast aanboden aan te nemen. Op 28 december 2018, wanneer jullie terugkeerden van een trouwfeest van een vriend, werden jullie gestopt door de da'm as sariya (rapid support forces of janjaweed) en gevraagd om mee te komen. Eens in hun wagen werden jullie geslagen met de kolven van hun geweren. U werd beiden naar een gebouw in de Kafuri wijk gebracht. U werd van mekaar gescheiden en u werd in een bureau gezet waar 2 personen u meer dan een uur enkel sloegen. Een uur later kwam iemand u ondervragen over uw politieke partij, terwijl u geen banden had met politieke zaken. Ook werden u vragen gesteld over uw deelname aan de aan de gang zijnde manifestaties tegen de toenmalige overheid. De volgende ochtend diende u een document te ondertekenen waarin iets stond over de Sudanese professionals Association. Vervolgens werden u en uw neef samengebracht en konden jullie beschikken. U werd door een vriend thuisgebracht. Later die dag werden u en uw neef M.A.M.E. opgebeld door A.. Hij zei jullie tien dagen te geven om jullie probleem met hem op te lossen. Rond 7 of 8 januari 2019 zat u samen met uw neef en twee vrienden bij uw huis wanneer rond acht uur in de avond een wagen stopte waaruit vier leden van de da'm as sariya stapten. Toen ze jullie wilden meenemen begonnen jullie zich te verzetten. Na twee à drie minuten kwam een andere wagen voor versterking. Tijdens het gevecht werd er in de lucht geschoten. Uw neef M.A.M.E. geraakte gewond aan zijn borstkas en u aan uw arm. Uw neef verwondde één van jullie belagers aan zijn oog en u verwondde iemand met een steen. Omdat er een menigte zich had verzameld gingen jullie belagers er vandoor stellende dat ze zouden terugkomen. U en uw neef werden beiden apart verzorgd en doken vervolgens onder. Op 28 januari 2019 gingen jullie wel nog meedoen aan protesten tegen de slechte situatie in uw land. Intussen gaf uw echtgenote uw paspoort aan uw oom Mohammed die het vervolgens aan uw buurman S. A.G. gaf en een visum voor Frankrijk regelde bij de Franse ambassade. Op 13 februari 2019 nam u vanuit de luchthaven van Khartoum in het bezit zijnde van uw paspoort voorzien van een Frans visum, een vlucht naar Parijs, waar u dezelfde dag aankwam. Op 17 februari 2019 maakte u er kennis met een smokkelaar die u en uw neef M.A.M.E. op 22 februari 2019 naar La Chapelle bracht. Vervolgens bracht bij jullie dezelfde dag naar België. Toen uw smokkelaar, die jullie reis naar Groot-Brittannië zou regelen, niet meer verscheen, verloor u uw paspoort dat hij bij zich had gehouden. U reisde verder enkele keren tussen België en Frankrijk en heeft ten slotte in België op 3 april 2019 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming stuurde uw raadvrouw mr. Micholt, een mail met bestanden van de volgende documenten: een kopie van een attest van het ministerie van justitie van aangifte van verlies van goederen, documenten en geld in een brand (d.d. 18/12/2018); twee kopieën van documenten opgesteld door uw Sudanese advocaat betreffende een huurcontract van een handelspand en een attest van vennootschap met uw neef M.A.M.E. met een attest van getuigen aangaande het contract; een kopie van de uitbatersvergunning (business licence); een kopie van registratie van de handelszaak; een kopie van een attest van betaling van taxes aangaande de handelszaak; een kopie van een attest van het ministerie van financiën en economie m.b.t. de handelszaak, een kopie van uw identiteitskaart en uw rijbewijs. Op 1 april 2021 stuurde uw raadvrouw een mail met de notities van het persoonlijk onderhoud op 30 maart 2021, opgesteld door mr. Vandoorne.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft de (vervolgings)feiten die u aanhaalt in Sudan, met name dat u en uw neef door jullie leverancier A. met de dood worden bedreigd omwille van een som geld die jullie hem schuldig waren, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde gebeurtenissen.

Vooreerst is het uitermate bedenkelijk dat A., jullie schuldeiser, wanneer jullie hem een deel van het geld waarop hij wachtte aanboden dit aanbod zou afslagen en jullie laat vervolgen.

Het is immers niet aannemelijk dat een persoon die zijn geld zo snel mogelijk terug wil zien, zijn schuldenaars bijna de dood in zou jagen en zo het risico zou nemen naar zijn geld te kunnen fluiten. Nochtans stelde u dat het enige wat A. van jullie wilde zijn geld was. Gevraagd waarom A. gewoon alvast niet een deel van de som van jullie aannam stelde u enkel “Weet ik niet” (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities” CGVS, p.20,21,24,25,29).

Wat er ook van zij, is het verder bijzonder opvallend dat u bij de DVZ, M.H.A. –en bij gevolg diens zoon A., met wie u problemen beweert te hebben- als leden van de **Zaqawa** (Zagawa) stam benoemt (zie vragenlijst CGVS d.d. 30/09/2019, vraag 5). Op het CGVS verklaart u dan weer dat ze van de **Rizeigat** stam zijn (notities CGVS, p.26,27). Gevraagd hoe u wist dat hij van de Rizeigat was, gaf u aan dat de mensen op de markt of uw neef M.A.M.E. u dat wel zouden verteld hebben (notities CGVS, p.27). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelde u: “Ja, op dat moment was mijn antwoord zeker, ik zei dat ik dacht dat hij van Zagawa of Rizeigat was” (notities CGVS, p.27). Behalve dat uit het verslag van de DVZ helemaal niet blijkt dat u Rizeigat had gemeld als stam van A. en/of diens vader, geeft u uiteindelijk aan dat u uw beweerde belager inderdaad als lid van de Zagawa stam had vernoemd. U geeft met uw antwoord dan ook geen afdoende uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Het is overigens ongerijmd om A. eerst tot de Afrikaanse stam Zagawa te rekenen om daarna te melden dat hij eigenlijk tot de Arabische stam Rizeigat behoort. Deze vaststellingen doen dan ook sterk vermoeden dat u uw verklaringen aanpast om de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw neef M.A.M.E. –die A. en diens familie wel als Rizeigat bestempelde (zie notities CGVS M.A.M.E. d.d. 22/02/2021 p.12,31)- te neutraliseren. Uw algemene geloofwaardigheid wordt hiermee dan ook volledig ondergraven.

Dat uw verklaringen niet in het minst overtuigen blijkt overigens uit de vaststelling dat uw verklaringen, zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS helemaal niet eensluidend zijn.

Zo maakt u op het CGVS melding van twee incidenten. Het **eerste incident** situeerde u op 28 december 2018, wanneer u samen met uw neef, rond middernacht van een trouwfeest terugkerend, had besloten om vrijwillig mee te gaan met een groep van de da'me sariya die u vlak aan uw huis tegenkwam. A. was bij dit incident zelf **niet aanwezig** (notities CGVS I, p. 30). U zou vervolgens in hun wagen zijn mishandeld en tot de volgende ochtend zijn vastgehouden. Tijdens uw detentie werd u ondervraagd over deelname aan manifestaties, mishandeld en gedwongen om een document te ondertekenen waarin werd verwezen naar banden met de Sudanese professionals Association. Rond **zes à zeven uur** werd u vrijgelaten. U zou dezelfde dag zijn opgebeld door A. die eiste binnen de **tien dagen** zijn geld terug te willen zien (zie notities CGVS, p.21,28). Het **tweede incident** plaatste u tien dagen later, rond 7 of 8 januari 2019. Rond acht uur in de avond zouden leden van de da'm as sarriya met jullie slaags zijn geraakt waarbij in de lucht werd geschoten en uw neef gewond raakte (notities CGVS, p.21). Uw neef zou bij dat gevecht ook een lid van de da'm as sariya een oogletsel hebben toegebracht, terwijl u iemand van die groep met een steen had verwond. Door dit gebeuren zouden jullie, behalve met A. die zijn geld eiste, ook persoonlijke problemen kennen met leden van de da'm as sariya die tot op het heden naar jullie zoeken – zelfs bij jullie familieleden (notities CGVS, pp. 9-12, p.22,32).

Bij de DVZ maakte u geen enkele melding van twee incidenten. U vertelde er enkel begin eerste maand 2019 – u gaf op het CGVS wel aan deze datum verbeterd te willen zien naar december 2018- (notities CGVS, p.4), na terugkeer van u en uw neef van een feest, **door A., vergezeld van een groep van de da'm as sariya**, te zijn opgewacht en door hen ten zijn aangevallen. Uw neef werd hierbij in de borstkas gestoken. Jullie werden meegenomen naar een onbekende plaats waar u **vierentwintig uur** werd vastgehouden en zwaar mishandeld. Nadien zouden jullie zijn vrijgelaten en zijn gezegd binnen **één week** de som geld aan A. over te maken.

Indien jullie hieraan niet zouden tegemoet komen zouden ze jullie opnieuw oppakken en folteren. U zou na deze gebeurtenis uw land hebben verlaten (zie vragenlijst CGVS d.d. 30/09/2019, vraag 1 en vraag 5).

Attent gemaakt op al deze incoherenties, inconsistenties en omissies (notities CGVS, p.22,30,33,34,35), werd u gevraagd waarom u nooit had verteld iemand te hebben verwond met een steen en hierom persoonlijk gezocht te zijn door de da'm as sariya (notities CGVS, p.22). U antwoordde hierop met: “Ze vroegen dat niet en ik kreeg ook geen kans te praten”. Wanneer u werd gewezen op de mogelijkheid die u kreeg om toch wel over andere zaken te praten zoals over uw neef die verwond geraakte en werd u opnieuw gevraagd waarom u dan niet vertelde wat u persoonlijk aanbelangde.

U stelde enkel: "Ik vertelde dat toen ik begon te vertellen ze me onderbraken en ik details later kon geven". Gepolst of u de verwonding van een lid van de da'm as sariya dan als detail zag, gelet uw stelling mede hierom niet terug te kunnen naar uw land, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.23). U werd dan gevraagd waarom u dit incident die de kern van uw asielrelaas uitmaakt, niet kort aanhaalde wanneer u werd gevraagd of u nog andere problemen wilde melden naast uw uiteenzetting. U gaf hierop aan dat men u deze vraag inderdaad had gesteld. U stelde echter dat men niet specificeerde wat u er kon toevoegen (notities CGVS, p.23). Uw reactie is echter treffend. Men kan immers van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwachten dat deze spontaan alle elementen die aan zijn vertrek voorafgingen –zeker de persoonlijke en individuele redenen- opmerkt wanneer hem hiertoe de kans wordt geboden. Hetzelfde kan worden gezegd over de vaststelling dat u bij de DVZ nooit had verteld dat u iets controversieels diende te ondertekenen tijdens uw detentie (notities CGVS, p.30). Deze vaststellingen doen dan ook vermoeden dat u deze gebeurtenissen heeft verzonnen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien. Zelfs wanneer u er op werd gewezen dat uw hele relaas bij de DVZ en uw verklaringen op het CGVS niet overeenkwamen en u gevraagd werd om uitleg te geven voor deze vaststelling, zei u enkel: "Zoals ik zei het was eind december en begin januari. De tolk... ik ben niet zeker waar hij vandaan komt, ik dacht dat hij Libanees was, we konden niet goed communiceren. En als ik begon te vertellen stopte hij me en zei hij je kan dat later vertellen die details. Dus wat gebeurd was met me veranderde de geschiedenis van mijn leven en maakte dat ik weg zou zijn van mijn familie, het kan niet dat ik deze details niet zou weten" (notities CGVS, p.33). Zonder te willen stellen dat er bij een vertaling geen nuances kunnen optreden, kan deze uitleg echter niet worden weerhouden. Het is immers niet serieus om alle tegenstrijdigheden, incoherenties en omissies zonder meer op een tolk af te schuiven en te vertellen dat u niet goed kon communiceren met uw tolk omdat u zijn afkomst niet zeker kende. De vastgestelde inconsistenties en omissies zijn immers niet van die aard dat deze kunnen afgeschoven worden op een vertaalfout. Bovendien maakte u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS helemaal geen gewag van problemen met de verstaanbaarheid van uw tolk en maakte u duidelijk dat u niets had aan te merken op het verloop van uw gesprek bij de DVZ, op de correctie van één datum na (notities CGVS, p.4). Op de vraag of u er alle vragen had verstaan antwoordde u ook bevestigend (notities CGVS, p.4). Daarenboven werd u bij de DVZ een kans geboden om bijkomende elementen op te sommen en eventuele problemen met autoriteiten, burgers of van algemene aard, naast de reeds afgelegde verklaringen. U antwoordde u op al deze vragen ontkennend (zie vragenlijst CGVS d.d. 30/09/2019, vraag 7a,b,c en vraag 8). Ook blijkt uit uw administratieve dossier dat u uw verklaringen bij de DVZ voor akkoord heeft ondertekend, nadat deze u werden voorgelezen in de door u gekozen taal, het Arabisch (zie vragenlijst CGVS d.d. 30/09/2019, vraag 8). Uw loutere verwijzing bij de DVZ te weinig tijd te hebben gekregen om alles te vertellen zoals u wilde, is dan ook niet afdoende en kan dan verder niet weerhouden worden, aangezien de incoherenties en omissies deel uitmaken van de kern van uw asielrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijs worden verwacht dat deze een coherent relaas brengt over de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

Gelet de door u aangehaalde problemen met A. niet overtuigen, kan er aan uw vervolging door leden van de da'm as sariya (janjaweed), die u volledig linkt aan de problemen met A., ook geen enkel geloof meer worden gehecht. Evenmin kan dan nog worden aangenomen dat uw familie omwille van u tot op het heden problemen ondervindt met deze militie. Andere redenen om uw land te verlaten verklaarde u verder niet te hebben (notities CGVS, p.22).

Aangaande de schriftelijke opmerkingen van uw raadvrouw, mr. Micholt d.d. 01/04/2021, bijgevoegd aan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud opgesteld door uw raadvrouw mr. Vandoorne op 30 maart 2021, waarin ze wijst op de algemene precaire situatie in Sudan en uw verwijzing te hebben deelgenomen aan protesten in de Shabiya wijk (notities CGVS, p.21,29), dient te worden opgemerkt dat op 11 april 2019 –dat wil zeggen een paar maanden na uw vertrekdatum op 13 februari 2019 (notities CGVS, p.17)- het leger een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) nam het bestuur over. Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019" dd. 06/09/19; zie ook COI Focus 'Soedan. Risico bij terugkeer' van 6 februari 2018, (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussoedan.risicobijterugkeer2.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt verder dat de coup er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land kwam, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordde deze protesten met geweld.

Na de coup voerde de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakte het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde verder niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken ook te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019.

De Soedanese burgers hebben ongetwijfeld nieuwe politieke en burgerrechten verworven sinds het begin van de transitie, maar veel beloftes van de grondwettelijke verklaring zijn nog niet ingelost. Zo laat de vorming van het parlement op zich wachten. De deadline voor de vredesgesprekken met de gewapende groepen is al meermaals uitgesteld. De hervormingen van de veiligheidsdiensten en de integratie van de rebellengroepen in die diensten vormen een onderwerp van de huidige vredesgesprekken met de rebellengroepen. Intimidatie en willekeurige, vaak gewelddadige arrestaties en aanhoudingen door officieren van de General Intelligence Service (GIS) zijn grotendeels gestopt, al worden ondertussen RSF-soldaten steeds vaker beschuldigd van het willekeurig arresteren en vasthouden van burgers.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Aan de door u opgesomde problemen met de da'm as sariya/janjaweed, die volledig voortvloeiden uit uw problemen met A., waaraan echter geen enkele geloofwaardigheid kon worden toegekend, verklaarde u uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend met uw autoriteiten (notities CGVS, p.22). Ook tijdens uw deelname aan enkele manifestaties tegen het beleid van het voormalige regime kende u geen problemen met de autoriteiten (notities CGVS, p.29). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u uw land van herkomst heeft verlaten langs de internationale luchthaven in het bezit zijnde van uw eigen paspoort, voorzien van een visum (notities CGVS, p.17,19). Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan ook te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevatten enkel uw identiteitsgegevens die niet ter discussie staan. De kopie van een attest van het ministerie van justitie van aangifte van verlies van goederen, documenten en geld in een brand (d.d. 18/12/2018); twee kopieën van documenten opgesteld door uw Sudanese advocaat betreffende een huurcontract van een handelspand en een attest van vennootschap met uw neef M.A.M.E. met een attest van getuigen aangaande het contract; een kopie van de uitbatersvergunning (business licence); een kopie van registratie van de handelszaak; een kopie van een attest van betaling van taxen aangaande de handelszaak en een kopie van een attest van het ministerie van financiën en economie m.b.t. de handelszaak, ondersteunen enkel uw verklaringen mede eigenaar van een handelszaak te zijn geweest die bij een brand werd verwoest. Deze feiten –overigens van louter incidentele en socio-economische aard- worden op zich niet in twijfel getrokken maar herstellen verder de vastgestelde tegenstrijdigheden niet.

Ook in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw neef M.A.M.E. (CG 1915498 - O.V. 8.822.247), heb ik een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als eerste middel het volgende aan:

- *Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*
- *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.*

Volgens verzoeker zijn de vier elementen van de definitie van vluchteling wel op hem van toepassing, gelet op zijn problemen met de Janjaweed.

Hij gaat in op de motivering in de bestreden beslissing als volgt:

“Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst, Soedan, te verlaten.

- *Houding van A.*

Ondanks het voorstel van verzoeker tot een afbetalingsplan, weigerde A. hiermee akkoord te gaan: [citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Verzoeker vond dit ook geen normale houding van A., maar kon hier helaas niets aan veranderen... Uiteindelijk werd het voor verzoeker en zijn neef duidelijk dat A. louter de intentie had om het familiehuis van verzoeker te verkrijgen. Gezien dit huis dicht bij markt was gelegen, kan dit makkelijk omgevormd worden tot een handelspand, waardoor dit huis van grote waarde is.

- *Stam van A.*

Verzoeker wenst hieromtrent te benadrukken dat hij tijdens zijn eerste verhoor bij Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat hij dacht dat A. tot de Zaqawa stam behoorde. Verzoeker betreurt het dan ook ten zeerste dat deze belangrijke nuance niet genoteerd werd in de nota's...

Later had verzoeker door dat A. tot de Rizeigat stam behoorde. Verweerder laat het uitschijnen dat dit een gigantisch verschil is, maar dat is zeker niet het geval. Beide stammen zijn immers afkomstig uit dezelfde regio.

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Bovendien staan beide stammen gekend als racistische stammen. Het is dus geenszins zo dat er sprake is van compleet tegenstrijdige verklaringen van verzoeker, ook al gaat het de ene keer om een Arabische en de andere keer om een Afrikaanse stam.

- *Twee incidenten*

Omtrent de zogenaamde tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker omtrent de twee incidenten wenst verzoeker vooreerst te benadrukken dat zijn verhoor bij Dienst Vreemdelingenzaken van zeer korte duur was. Hij werd telkens onderbroken en kreeg dus nooit de kans om zijn volledig verhaal te vertellen.

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Bovendien had verzoeker zeer veel stress voor dit interview, waardoor hij niet goed geslapen had en zich niet goed kon concentreren.

Omtrent de aanwezigheid van A. tijdens het eerste incident heeft verzoeker nooit verklaard dat A. hierbij aanwezig was. Er werd aan verzoeker gevraagd of hij dacht of A. hierbij aanwezig was, of hij vermoedde dat de janjaweed gestuurd werd door A., waarop verzoeker antwoordde dat hij dacht van wel.

Omtrent de termijn waarin verzoeker het geld moest teruggeven aan A., heeft A. nooit een exacte datum gegeven tegen wanneer hij zijn geld terugwenste.

Tijdens het tweede incident met de janjaweed verwondde verzoeker een lid van de janjaweed met een steen. Hij kreeg tijdens zijn eerste verhoor helaas niet de kans om dit toe te voegen. Zoals hierboven reeds werd aangehaald werd er bij Dienst Vreemdelingenzaken steeds herhaald dat verzoeker een samenvatting moest geven van de feiten. Hierdoor raakte verzoeker in de war en wist hij niet wat hij uiteindelijk wel en niet moest vermelden. Toen hij hier uiteindelijk begon over te praten, werd er simpelweg gezegd aan verzoeker dat hij later maar moest vermelden:

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Hoewel verzoeker alsnog duidelijk probeerde te maken dat dit een belangrijk element was, bleef Dienst Vreemdelingenzaken het beschouwen als een detail, waardoor dit niet genoteerd werd.

Uit de beknopte weergave van het vluchtrelaas van verzoeker blijkt eveneens dat hij niet de kans kreeg om te vermelden dat hij pas werd vrijgelaten na ondertekening van een document omtrent een lidmaatschap bij de Sudan Professionals Association.

De zogenaamde tegenstelling die verweerster in het relaas van verzoeker lijkt te vinden, zijn dus één voor één logische te verklaren.

Het voorgaande bewijst duidelijk de aangehaalde problemen van verzoeker met A..

Bijgevolg is verweester verplicht om de problemen van verzoeker met de janjaweed ten gronde te onderzoeken. Omwille van deze problemen was het voor verzoeker niet langer mogelijk was om in Soedan te blijven. Hij had dan ook geen andere keuze dan Soedan te verlaten.”

In een tweede middel voert verzoeker het volgende aan:

“• *Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;*
• *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.*”

Hij meent minstens recht te hebben op subsidiaire bescherming aangezien hij bij terugkeer naar Soedan een reëel risico loopt op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Onder verwijzing naar de stukken 3 tot en met 14 bespreekt verzoeker de veiligheids- en economische situatie in Soedan.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

“3. *Human Rights Watch, Sudan - Justice for June 3 Crackdown Delayed, 2 juni 2020, te consulteren op: [url];*
4. *The New Humanitarian, UN peacekeeper withdrawal leaves security vacuum in Darfur, 25 mei 2021, te consulteren op: [url];*
5. *UN News, Sudan urged to step up protection, restore peace, following West Darfur violence, 3 januari 2020, te consulteren op: [url];*
6. *UN News, UN independent experts call for 'justice, accountability and reparation to victims' in Sudan, 1 februari 2021, te consulteren op: [url];*
7. *Human Rights Watch, Sudanese school closed by pandemic, kept closed by armed forces, 29 juli 2020, te consulteren op: [url];*
8. *Reuters, Sudan's PM calls military involvement in private sector 'unacceptable', 14 december 2020, te consulteren op: [url];*
9. *Aljazeera, Ethiopia warns Sudan over military build-up amid border tensions, 12 januari 2021, te consulteren op: [url];*
10. *Aljazeera, Rising tension as Ethiopia and Sudan deadlocked on border dispute, 1 februari 2021, te consulteren op: [url];*
11. *Reliefweb, Sudan: Integrated Food Security Phase Classification Snapshot April 2021 - February 2022, 24 mei 2021, te consulteren op: [url];*
12. *OCHA, Sudan, 30 juni 2021, te consulteren op: [url];*
13. *ISPI, One Year On: Sudan's Fragile Humanitarian Situation, 22 mei 2020. te consulteren op: [url];*
14. *Aljazeera, Sudan protesters demand gov't step down over economic reforms, 30 juni 2021, te consulteren op: [url]*”.

2.3. Bij zijn verweernota voegt verweerder de COI Focus “Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019” van 6 september 2019.

2.4. Bij aanvullende nota, toegekomen op de Raad op 10 november 2021, voegt verweerder de nota “Stand van Zaken Soedan, 08/11/2021”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan uit vrees voor problemen met een schuldeiser die zou behoren tot de Janjaweed. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielaanvraag, gelet op de volgende vaststellingen:

- De door verzoeker geschetste gang van zaken is niet aannemelijk. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat A. enerzijds weigerde om alvast een deel van zijn geld te aanvaarden, maar anderzijds wél op aanhoudende gewelddadige dan wel frauduleuze manier aan het geld probeerde te geraken (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 20-21, 24-25, 29; notities M.A.M.E. 22 februari 2021, p. 23-24, 32-33; notities M.A.M.E. 30 maart 2021, p. 23-24). De stelling in het verzoekschrift, dat het voor verzoeker duidelijk werd dat A. gewoon het goed gelegen familiehuus wilde verkrijgen, is niet verzoekenbaar met verzoekers uitdrukkelijke verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij niet wist waarom A. een deel van de som niet wilde aannemen (notities, p. 29).
- Verzoeker liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat M.H.A. en diens zoon A. tot de Afrikaanse stam Zaqawa behoren (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat ze van de Arabische stam Rizeigat zijn (notities, p. 26-27). Noch het feit dat beide stammen afkomstig zijn uit Darfoer noch de ongestaafde stelling in het verzoekschrift dat beide stammen bekend zouden staan als racistische stammen, kan verzoekers wisselende verklaringen geenszins verschonen. Integendeel, uit de bewering in het verzoekschrift dat bepaalde stammen racistisch zouden zijn, blijkt des te meer het belang van het onderscheid tussen Arabische en Afrikaanse stammen in Soedan.
- Verzoeker vertelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts over één incident - dat hij dan nog anders beschreef dan bij het Commissariaat-generaal - en maakte geen melding van een tweede incident, dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud nochtans noemde als aanleiding voor zijn vlucht (vragenlijst CGVS, vraag 3.1, 3.5; notities, p. 9-12, 22, 30, 32).

5. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoekers interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken van zeer korte duur was, dat verzoeker telkens onderbroken werd en nooit de kans kreeg om zijn volledig verhaal te vertellen. Hij stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat hij dacht dat A. tot de Zaqawa stam behoorde, maar dat deze belangrijke nuance niet genoteerd werd.

Omtrent de aanwezigheid van A. tijdens het eerste incident zou verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit hebben verklaard dat A. hierbij aanwezig was. Volgens het verzoekschrift werd aan verzoeker gevraagd of hij dacht dat A. hierbij aanwezig was, of hij vermoedde dat de Janjaweed gestuurd werd door A., waarop verzoeker antwoordde dat hij dacht van wel. Omtrent de termijn waarin verzoeker het geld moest teruggeven aan A., wordt aangevoerd dat A. nooit een exacte datum heeft gegeven tegen wanneer hij zijn geld terugwenste. Aldus kreeg hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de kans om toe te voegen dat hij tijdens het tweede incident met de Janjaweed iemand verwondde met een steen. In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat verzoeker zeer veel stress had voor dit interview, waardoor hij niet goed geslapen had en zich niet goed kon concentreren.

Vooreerst wordt benadrukt dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit het administratief dossier blijkt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Arabisch werd voorgelezen en dat verzoeker vervolgens ondertekende waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Na het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kreeg verzoeker bovendien de gelegenheid nog iets toe te voegen, wat hij evenwel naliet. Het is overigens bezwaarlijk verzoekenbaar dat (i) enerzijds het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken “*zeer kort*” was en hij constant werd onderbroken, (ii) anderzijds er wél zou zijn doorgevraagd over de aanwezigheid van A. bij het eerste incident.

Ten slotte werd verzoeker bij het aanvangen van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nog uitdrukkelijk gevraagd of het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was en of hij opmerkingen had. Verzoeker heeft toen wél een datum rechtgezet, maar zijn verklaringen over de stam van A. en wat er gebeurde tijdens en na het eerste en tweede incident, liet hij ongemoeid (notities 30 maart 2021, p. 4). Indien hij bepaalde elementen niet of verkeerdelijk had weergegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken, omwille van de duurtijd van het interview of omwille van zijn stress, of dat zijn verklaringen niet of verkeerd werden genoteerd, had hij dit toen moeten aangeven.

Het volstaat niet om, na confrontatie met tegenstrijdigheden, plots te stellen dat hij niet alles kon vertellen bij de Dienst Vreemdelingenzaken of dat er bepaalde zaken niet of verkeerd werden genoteerd. Verzoeker toont zodoende niet aan dat wat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft.

6. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het poneren van een vrees voor vervolging. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, wat betreft zijn persoonlijke problemen, op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Onder verwijzing naar de stukken 3 tot en met 14 (waarvan het meest recente dateert van 30 juni 2021) bespreekt verzoeker de veiligheids- en economische situatie in Soedan en meent hij hierdoor recht te hebben op subsidiaire bescherming.

Wat de huidige situatie in Soedan betreft, blijkt uit de meer actuele informatie die verweerder aanhaalt in diens aanvullende nota "*Stand van Zaken Soedan*" van 8 november 2021 dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbond. Blijkens de opgesomde feiten is het daaruit voortvloeiend geweld doelgericht van aard en kadert het niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig december tweeduizend eenentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS